

Op een doordeweekse dag hielp ik een moslimvrouw uit Berlijn met het plegen van abortus in Nederland

Posted on 22 december 2021 by Sujet Shams

Op een doordeweekse dag zat ik met mijn moeder in de woonkamer. We kletsten wat, dronken thee en moeder keek even op haar Facebook (moet ook gebeuren). Ze had een berichtje van een Afghaanse jongen uit Duitsland. Moeder kent hem niet persoonlijk, maar ze zitten allebei in een Facebookgroep waarin nieuws gedeeld wordt over de situatie in Afghanistan.

Of mijn moeder hem van informatie kon voorzien over het plegen van abortus in Nederland. In Duitsland houden ze 12 weken aan als maximale zwangerschapsduur voor het mogen plegen van een abortus. In Nederland ligt de grens bij 24 weken. In de praktijk houden artsen liever 22 weken aan als grens. Voor de zekerheid.

Haram

Het was een vaag verhaal, maar het werd snel duidelijk dat het om zijn eigen vrouw

ging. Een ding was wel duidelijk voor ons. Dit gezin zat in nood. En dat had verschillende redenen. De man en zijn vrouw hadden op die dag na een echocontrole te horen gekregen dat het kindje gedeeltelijk verlamd zal zijn. En ze hebben al een gehandicapt kind dat de hele dag zorg nodig heeft, waardoor zij als gezin eigenlijk nooit weg kunnen.

Bij hun moslimgemeenschap kunnen ze geen beroep doen op hulp, omdat medemoslims abortus 'haram' vinden. Zij zullen hen dus nooit begrijpen. En het laatste, misschien wel het ergste, is dat in diezelfde omgeving het hebben van een gehandicapt kindje taboe is.

Als je dit allemaal hoort, begrijp je dat een abortus uitkomst kan bieden. Ze kunnen altijd zeggen dat de vrouw een miskraam heeft gehad. Hun situatie liet hen weinig andere mogelijkheden dan tegen hun religieuze principes in te gaan.

22 weken

Mijn moeder heeft een drukke baan in de zorg, dus nam ik de verantwoordelijkheid op me. Ik belde een kliniek vlakbij de Duitse grens. De meeste klinieken in Nederland hanteren een grens van 18 weken. En de man wist niet precies hoelang zijn vrouw zwanger is.

Intussen had de man, met wie ik steeds telefonisch contact onderhield, alle gegevens doorgestuurd van zijn vrouw en van de echo. Daaruit kon ik opmaken dat zijn vrouw al 21 weken en 6 dagen zwanger was. Ik werd door de kliniek die ik aan de lijn had meteen doorverwezen naar de kliniek in Heemstede die een grens van 22 weken hanteert.

1065 euro

Ook deze kliniek vond dit op het nippertje. Ze moesten dit eerst overleggen met de arts. Maar, zeiden ze, 'de kans bestaat dat de vrouw hier morgenochtend aanwezig moet zijn'. En dan nog zou er geen garantie zijn op abortus, omdat de kliniek haar eigen metingen wil doen en niet zomaar de metingen van zijn Duitse collega's overneemt.

De kliniek belde mij zoals beloofd binnen een uur terug met de mededeling dat de vrouw de volgende dag om 8 uur 's ochtends aanwezig moest zijn. Ze moest zich

legitimeren en 1065 euro betalen, omdat ze natuurlijk niet in Nederland verzekerd is.

Eeuwig dankbaar

Het gezin kon niet zo snel vervangende zorg regelen voor hun afhankelijke en gehandicapte kind thuis. Ik adviseerde de man om zijn vrouw alleen naar Nederland te sturen. Gelukkig stemden zij toe. Een paar uur later kreeg ik een telefoontje dat zijn vrouw in de trein zat, onderweg naar Amsterdam. Het voelde als een opluchting. Een kleine overwinning. Ik hoefde verder niets meer te regelen. Hij had al een hotel geregeld voor haar en hulp van familie uit België die haar kon bijstaan. Hij sprak zijn eeuwige dank uit en mijn taak zat erop.

De volgende dag sprak ik haar voor het eerst. Ze klonk opgelucht, vrolijk en was, behalve mij, de zorg in Nederland eeuwig dankbaar. Ze hadden haar goed behandeld, zei ze.

Debat

Diezelfde week ging ik via Twitter Spacedebate in debat met Tom de Nooijer. Die houdt er met zijn politieke ambities bij de SGP een heel andere opvatting op na dan ik. Hoewel ik sympathie kan opbrengen voor Tom, die pleit voor een andere seksuele moraal en vindt dat we voorzichtiger moeten zijn en, als man én als vrouw, beter met onze verantwoordelijkheden moeten omgaan, vind ik toch dat we in Nederland het recht op abortus moeten blijven behouden.

Als het gaat om de maatschappelijke moraal heb ik de afgelopen weken ergens anders een vraagteken bij gezet. Namelijk, of het niet gewoon handel is voor Nederland. Omdat veel andere Europese landen de 12 weken-grens hanteren, is Nederland een aantrekkelijke abortus-bestemming. En daar wordt flink aan verdiend.

Toch is het fijn dat we hier de mogelijkheid hebben om ook na prenataal onderzoek de zwangerschap af te breken. Ik heb het verhaal over het Afghaanse gezin buiten de discussie gelaten tijdens het Twitterdebat, omdat het allemaal nog zo vers was. Maar het was leerzaam.